

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

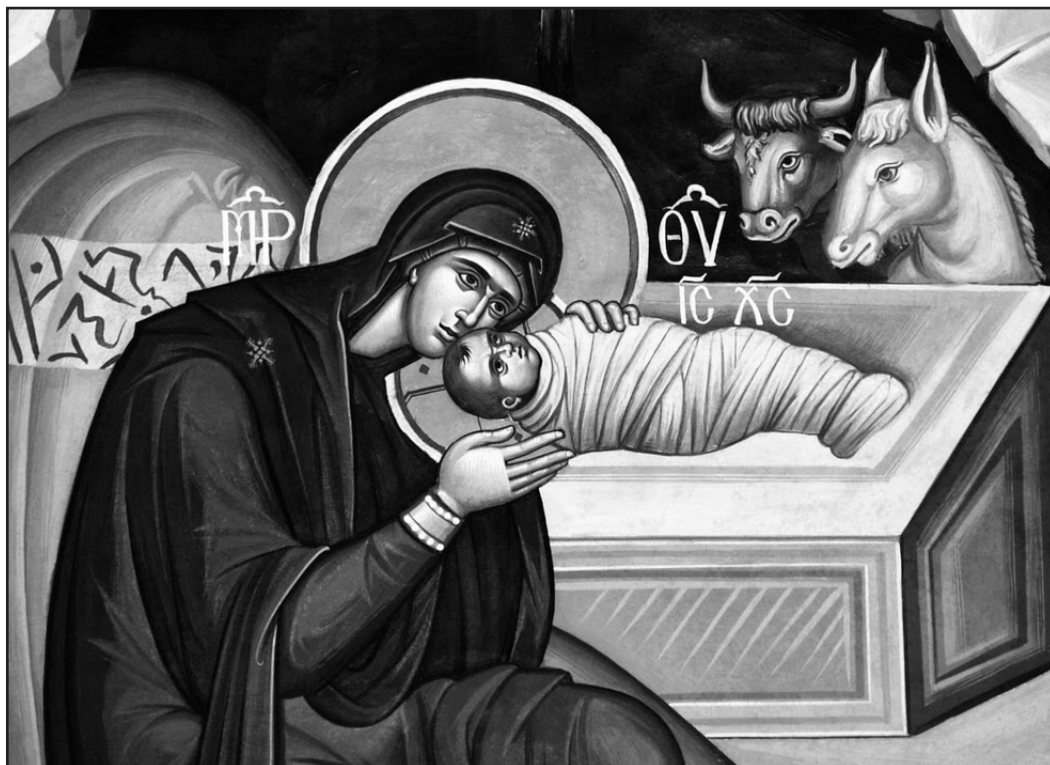
ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 356

Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2017

«Αὐγούστου μοναρχήσαντος...»

Ἡ μηχανή τῆς παγκοσμιοποίησης, ἡ στημένη σέ μυστικά κέντρα ἀποφάσεων, πού λειτουργοῦν στίς χῶρες τῆς ὑπερδύναμης καί τῆς ὑπερεξουσίας καί προγραμματισμένη στό ρυθμό τῆς μακροπρόθεσμης ὁλοκλήρωσης, ἀπορρυθμίζει, ὀλοένα καί περισσότερο, τή ζωή τῆς παραδοσιακῆς, ἐθνικῆς κοινωνίας. Οἱ δυναμικές καί συχνά ἀψυχολόγητες παρεμβολές τῶν σκηνοθετῶν καί πρωτεργατῶν τῆς παγκόσμιας μετεξέλιξης στήν κατασταλαγμένη καί παγιωμένη καθημερινότητα ἰσοδυναμοῦν μέ σεισμικές δονήσεις, πού προκαλοῦν φοβίες, ὑποψίες καί ἀναστολές. Καί οἱ τολμηρές -γιά τήν ἀκρίβεια, θρασύτατες -ἐπεμβάσεις ἴσαμε τά ἐνδότερα θησαυροφυλάκια τῆς πνευματικῆς καί τῆς θρησκευτικῆς αὐτοσυνειδησίας, διακόπτουν τήν ἱστορική συνέχεια καί προξενοῦν σόκ στίς πλατειές μάζες, πού εἶχαν προσαρμοστεῖ καί ἀναπαυτεῖ στό κλίμα τῆς παραδοσιακῆς ἀδιαπραγμάτευτης θρησκευτικότητος.

Εἰδικότερα, στό δικό μας, τόν Ὀρθόδοξο ἑλληνικό χῶρο, τόν ποτισμένο μέ τό νέκταρ τῆς ἀρχαίας καί τῆς Πατερικῆς σοφίας, τόν πορφυρωμένο μέ τό αἶμα τῶν μαρτύρων καί ἐμπλουτισμένο μέ τήν ἐμπειρία τῶν ὁσίων, ἡ ξένη καί βίαιη παρέμβαση τῶν ἀχθοφόρων τοῦ πνεύματος τῆς παγκοσμιοποίησης δημιουργήσε τήν αἴσθηση μιᾶς ληστρικῆς ἐπιδρομῆς καί μιᾶς ἀπότομης διακοπῆς τοῦ νήματος τῆς ἱστορικῆς συνέχειας. Ἰδιαίτερα μετά τήν ὀδυνηρή περιπέτεια τοῦ δεύτερου παγκόσμιου, τοῦ σκληροῦς ἀγῶνες, τήν ταλαιπωρία τῆς ξενικῆς κατοχῆς, τό φόρο τῶν νεκρῶν, τήν ἐξου-

θένωση καί τήν ἐξαθλίωση, νοιώσαμε γιά δεύτερη φορά αἰχμάλωτοι, συρμένοι στό ἄρμα τῶν δυναστῶν τῆς οἰκουμένης. Στή μέση τοῦ αἰῶνα τιμηθήκαμε ὡς ἥρωες, γιατί πολεμήσαμε γιά τίς ἐλευθερίες, στό πλευρό τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας. Καί στό γέρμα τοῦ αἰῶνα, δίχως νά ἀκούσουμε τόν ἀπαίσιο ἦχο τῶν σειρήνων καί δίχως νά μποῦμε στή φωτιά τοῦ πολέμου, βρεθήκαμε ὑποδουλωμένοι στά συμφέροντα τῆς παγκόσμιας ὀλιγαρχίας. Ὑποχρεωμένοι νά σκύψουμε τό κεφάλι στίς προσταγές τους. Καί νά συγχρονίσουμε τό βηματισμό μας μέ τή δική τους δρασκελιά.

Οἱ ἀντιδράσεις τῆς πλειονότητος τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων εἶναι, σέ μεγάλη ἔκταση, ἀπορριπτικές. Μιά μικρή μερίδα συνανθρώπων μας, κατοίκων καί κληρονόμων τῶν ἀγαθῶν τῆς τιμημένης αὐτῆς γῆς, δεμένη μέ τήν ἀλυσίδα τῆς διαπλοκῆς, χαιρετίζει, δίχως τήν παραμικρή ἐπιφύλαξη, τή σημαία τῆς παγκόσμιας συναδέλφωσης. Οἱ πολλοί, ὅλοι ἐκεῖνοι, πού συνήθισαν νά περπατοῦν διακριτικά στά ἵχνη τῶν ἁγιασμένων προγόνων καί νά κρατοῦν μέ δέος στά δάχτυλα τίς περγαμηνές τῶν διδαχῶν τους καί τῶν βιογραφιῶν τους, δέν προσαρμόζονται ἀδιαμαρτύρητα στή νέα αἰχμαλωσία. Ἐπαναστατοῦν. Διαμαρτύρονται. Ἀπωθοῦν τό πνεῦμα, τή νοοτροπία καί τή διαλεκτική τῆς παγκοσμιοποίησης. Τήν ἀντιμετωπίζουν ὡς προδοσία τῆς Παράδοσης, πού χαράχτηκε στίς ψυχές μας. Ὡς πλαστογραφία τῆς ταυτότητος τῆς Ὀρθόδοξης ἑλληνικῆς φυλῆς μας.

Γαλουχημένοι μέ αὐτή τήν Παράδο-

ση, έχουμε συνηθίσει νά ανοίγουμε τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας καί νά συναντᾶμε τόν ὁμοεθνή καί τόν ὁμόθηρσκο. Τόν Ἑλληνα Ὁρθόδοξο. Πού συνευφραίνεται μαζί μας στήν τράπεζα τῶν ἀτίμητων ἱστορικῶν παραδόσεων. Καί πού, δεμένοι καί κείνος καί μεῖς, σέ Σῶμα ἱερό, στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, συνεορτάζουμε, σέ κλίμα ἀδελφωσύνης καί ὁμοψυχίας, τούς μεγάλους σταθμούς τῆς ἐγκόσμιας πορείας τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ βίαιη ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος ἔσπασε τίς καταξιωμένες συνθήκες μας. Ἀλλοίωσε ὁλόκληρη τήν παράδοσή μας. Ἀναστάτωσε τίς συνειδήσεις μας. Καί μᾶς ἔβγαλε, μάχιμους, στίς πρῶτες γραμμές τοῦ ἀγώνα.

Αἰφνιδιασμένοι καί σοκαρισμένοι ἀπό τά γεγονότα, πού τρέχουν καί μᾶς παρσύρουν καί ἀπό τίς συμπεριφορές, πού μᾶς προσβάλλουν καί μᾶς ἐκβιάζουν, προσπεράσαμε, δίχως νά τήν ἀξιολογήσουμε, μιὰ ἱστορική πραγματικότητα. Αὐτή, πού ἀποτελεῖ τή δραματική περιπέτεια, ἀλλά καί τή δόξα τῆς Ἐκκλησίας. Λησμονήσαμε τίς πρῶτες σελίδες τῆς ἱστορίας Της, πού φέρουν τή σφραγίδα τοῦ ἡρώϊκοῦ μόχθου, τοῦ γενναίου φρονήματος καί τοῦ μαρτυρίου.

Τά πρῶτα βήματα στό μακρὺ ἱστορικό λιθόστρωτο τά περπάτησε ἡ κοινότητα τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα σέ κλίμα καί σέ συνθηκες παγκοσμιοποίησης. Ἐνοποίησης τῶν ἐθνότητων μέσα στήν αὐλή τῆς κοσμοκρατίας Ρώμης. Καί σύντηξης τῶν θρησκειῶν καί τῶν πολιτισμῶν τῆς Ἀνατολῆς καί τῆς Δύσης, τοῦ Βορρά καί τοῦ

Νότου. Οἱ λαοὶ βρέθηκαν ὑποδουλωμένοι καί ἐγκλωβισμένοι στό σχῆμα τῆς ὑπερδύναμης. Στήν ὀργάνωση καί τή λειτουργία τῆς μιᾶς αὐτοκρατορίας. Ὑποχρεωμένοι νά προσαρμοστοῦν στοὺς θεσμούς καί στό σχῆμα τῆς ἐξουσίας. Δίχως ταυτότητα αὐτοτέλειας. Καί δίχως πρωταγωνιστικό ρόλο στό γήπεδο τῶν ἱστορικῶν ἐξελίξεων.

Ἡ θέληση τοῦ ἑνός, τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορα, ἀποτελοῦσε θεϊκὴ προσταγή. Καθολικὸ καί ἀπαραβίαστο νόμο. Ἡ ἱεραρχικὴ κλιμάκωση τῆς διοίκησης διαμορφωνόταν καί ἐκπορευόταν ἀπὸ τὰ αὐτοκρατορικά ἐνδιατήματα. Οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες λογοδοτοῦσαν στοὺς διορισμένους ἐκπροσώπους τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας. Ἡ ζωή, στά γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς ἀπέραντης χώρας, κρατοῦσε χαλαρά -ὅσο αὐτὸ ἦταν δυνατό- τίς ἀποχρώσεις τῶν θρησκευτικῶν καί πολιτιστικῶν παραδόσεων, ἀλλὰ ὑπηρετοῦσε τὸ νομικὸ σχῆμα καί τίς προδιαγραφές, πού σχεδίαζε καί θεσμοθετοῦσε ἡ Ρώμη.

Οἱ μετακινήσεις τῶν ἀνθρώπων ἦταν ἐλεύθερες. Οἱ ἐθνικὲς ὁμάδες (σπίτια χωρὶς πόρτες καί χωρὶς παράθυρα), ἀνοιχτές στίς ποικίλες εἰσπηδήσεις καί στίς ἀλλοιώτικες παραχαράξεις. Ὁ ἀπέραντος ἀγρός τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, πρόσφορος γιὰ μεταφύτευση θρησκειῶν, ἱστορικῶν ἐμπειριῶν καί πολιτισμῶν, πού διασταυρώνονταν, μπολιάζονταν, δέχονταν καί ἀσκοῦσαν ἐπιρροές καί δημιουργοῦσαν ριζικὴ ἀναπροσαρμογὴ στό χάρτη τῆς ἱστορίας.

Τὸ πρόχειρο καί ἀπέριττο λίκνο, πού δέχτηκε τὸ θεϊκὸ βρέφος, τὸ σαρκωμένο Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅταν εὐδόκησε νά πάρει

τήν ανθρώπινη φύση μας και νά περπατήσει ανάμεσά μας, στήθηκε στήν απόμακρη μικρή πόλη Βηθλεέμ, αλλά σέ ιστορική περίοδο παγκοσμιοποίησης. Σέ ώρα, πού ὁ αὐτοκράτορας, γεμάτος ἱκανοποίηση καί φορτισμένος μέ ἔπαρση, προγραμματίσει καί πραγματοποιήσει καθολική ἀπογραφή, γιά νά μετρήσει τούς ἀμέτρητους ὑπηκόους τῆς ἀπλωμένης αὐτοκρατορίας του. Στή Ρώμη, στόν ἐπίσημο θρόνο, μέσα στή χλιδή καί στίς τιμές, ὁ κατακτητής καί ἐξουσιαστής τῶν ἐθνῶν τῆς οἰκουμένης. Καί στή φτωχή φάτνη τῆς Βηθλεέμ, ἀδύναμο βρέφος, ὁ Δημιουργός τῆς Οἰκουμένης καί ὅλων τῶν ἀπροσμέτρητων στοιχείων τοῦ Σύμπαντος. Δίχως τή ζεστασιά μιᾶς, ἔστω μικρῆς, κατοικίας. Δίχως τή στοιχειώδη ἀνέση, πού ἀπολαμβάνουν ὅλα τά παιδιά τοῦ κόσμου. Στή σιωπή, στή φτώχεια, στήν «κένωση». Ἡ στοργική μητέρα, ἡ Παναγία μας, «ἔτεκε τόν υἱόν αὐτῆς τόν πρωτότοκον, καί ἐσπαργάνωσεν αὐτόν καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β' 7).

Καί ἡ Ἐκκλησία, τό Σῶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ δυναμική Εὐχαριστιακή κοινότητα, πού βαπτίστηκε στό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ἀνέλαβε νά λιτανεύσει τό Σταυρό στά πέρατα τοῦ κόσμου, ἄρχισε τήν ιστορική της πορεία στά ἀνοιχτά σύνορα τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Λούστηκε στή Χάρη καί στή Δύναμη τοῦ Παναγίου Πνεύματος μέσα στήν ὑποδουλωμένη ἁγία Πόλη τῶν Ἱεροσολύμων, πενήντα μέρες μετά τήν Ἀνάσταση. Καί βημάτισε πρὸς τούς λαούς καί πρὸς τὰ ἔθνη, κηρύσσοντας

«Ἰησοῦν Χριστόν καί τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α' Κορινθ. β' 2). Ἡ σαφέστατη ἐντολή τοῦ Κυρίου, πού τή διατύπωσε μετά τήν Ἀνάσταση: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Ματθ. κη' 19) καί ἡ διάθεση ἀνταπόκρισης, πού ἔδειξαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, προώθησαν τὰ μηνύματά Της ὅπου ὑπῆρχαν γνωστές καί βατές ἀνθρώπινες κοινωνίες καί ὅπου οἱ ἀγωνίες γιά τό νόημα τῆς ὑπαρξῆς καί γιά τήν αἰώνια διάσταση τῆς ζωῆς ἀνοίγαν τίς καρδιές «προσέχειν τοῖς λαλουμένοις» (Πραξ. ιστ' 14) ἀπό κείνους, πού ἀξιώθηκαν νά ἔχουν ἀμεσες ἐμπειρίες καί ἀναγεννημένη προσωπικότητα.

Ἀπό τήν Ἁγία Γῆ, στίς γύρω πόλεις. Καί ἀπό κεῖ, στήν «Οἰκουμένη». Στίς ἀπέραντες ἐκτάσεις, τίς σπαρμένες μέ τὰ εἶδωλα καί τίς ποτισμένες μέ τό αἶμα τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιῶν. Ἡ ἱερή «ὀλκάς», ἡ Ἐκκλησία, δέν περιορίσει τό σωστικό της ταξίδι στό στενὸ χῶρο τῆς ἁγίας γῆς. Προσπέρασε τὰ σύνορα καί τίς παραδόσεις τοῦ Ἰσραήλ. Καί μεταφυτεύθηκε σέ τόπους κοντινούς καί πολιτεῖες χαμένες στά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα. Πορεύτηκε, φορτωμένη μέ τή Θεία Χάρη καί μέ τίς ἁγιασμένες ἐμπειρίες τῶν Ἀποστόλων Της, στήν ἀπέραντη ἀνθρωποθάλασσα τῆς αὐτοκρατορίας, μεταφέροντας τόν πολῦτιμο θησαυρό τῆς πίστεως καί τὰ δωρήματα τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Οἱ Ἀπόστολοι Της καί οἱ λειτουργοὶ Της ἐπωμίστηκαν τήν εὐγενική, ἀλλά καί ἐπίμοχθη διακονία τοῦ Εὐαγγελι-

σμοῦ. Τὴν ἀναγγελία τῶν γεγονότων τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀνάστασης. Καὶ ἀναμετρήθηκαν μέ τὰ θεόρατα κύματα τῶν ποικίλων θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ τῶν πολιτιστικῶν ιδιαιτεροτήτων. Μὲ τίς ἐπιφυλάξεις τῶν Ἀθηναίων. Μὲ τίς ἀμφισβητήσεις τῶν εἰδωλολατρῶν. Μὲ τίς ἀντιδράσεις τῶν Ἰουδαίων. Μὲ τοὺς διωγμοὺς ἐκ μέρους τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας. Μὲ τὸ θάνατο. Μίλησαν θαρρετά καὶ ἀγαπητικά καὶ στοὺς κατακτητὲς καὶ στοὺς ὑπόδουλους. Καὶ στοὺς Ἑβραίους καὶ στοὺς Ἕλληνες. Καὶ στοὺς Ρωμαίους καὶ στοὺς βάρβαρους.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ διάδοχοί τους, οἱ Ποιμένες καὶ οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἀποστολικοὶ Πατέρες καὶ οἱ Ἀπολογητὲς καὶ οἱ Πατέρες ἐρμήνευσαν τὸ βαθύτερο νόημα τῆς «κένωσης» τοῦ Θεοῦ, τῆς Σάρκωσης καὶ τοῦ Σταυροῦ, στὸν ὄχλο τῶν σταυρωτῶν καὶ στὰ ἀνυποψίαστα πλήθη, τὰ σκορπισμένα στὴ γνωστὴ «Οἰκουμένη». Γιατί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι «κλητοί» στὴ σωτηρία. Ὅλοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζήσουν κάτω ἀπὸ τὴ στέγη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μέσα στὴ θερμὴ θεϊκὴ ἀγκαλιά. Νὰ πάρουν μέρος στὶς εὐλογίες Του. Καὶ νὰ καταθέσουν στὰ κράσπεδα τοῦ θρόνου Του τὸ θυμίαμα τῆς εὐγνωμοσύνης τους.

Ἕνα καταπληκτικὸ σέ στίχο καὶ σέ ἀρμονία τροπάριο τῆς Ἐκκλησίας μας, λατρευτικὴ προσφορὰ ὑψηλῆς ποιητικῆς δημιουργίας τῆς μοναχῆς Κασσιανῆς, πού ἔζησε κατὰ τὸν ἕνατο αἰῶνα, σκιαγραφεῖ τὸ ἱστορικὸ κᾶδρο τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς. Μᾶς μεταφέρει στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ στὰ προβλήματα τῆς παγκοσμιοποίησης. Μᾶς δίνει τὸ πλαίσιο

τῆς διοικητικῆς ἐνοποίησης, πού ἀποτελέσκει τὸ ἱστορικὸ χαλί, πάνω σὸ ὁποῖο πάτησε ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας καὶ συνέχισαν νὰ βαδίζουν οἱ Ἀπόστολοι Του καὶ τὰ μαρτυρικὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς πρώτους Χριστιανικοὺς αἰῶνες. Καὶ μᾶς διηγεῖται θριαμβικὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξάπλωσης τοῦ λυτρωτικοῦ μηνύματος, πού ἐκπορεύτηκε ἀπὸ τὴν ταπεινὴ Φάτνη καὶ δυνάμωσε, ὅταν ἀναμεταδόθηκε ἀπὸ τὰ ἀγγελικὰ χεῖλη κατὰ τὸ πρωῒνὸ τῆς Ἀνάστασης.

«Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ Σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται.

Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον αἱ πόλεις γεγέννηνται καὶ εἰς μίαν δεσποτείαν θεότητος τὰ ἔθνη ἐπίστευσαν.

Ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοὶ ὀνόματι θεότητος σοῦ, τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν.

Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι» (Δοξαστικὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων).

(Ὅταν ὁ Αὐγούστος ἔγινε μονάρχης πάνω στὴ γῆ, ἔπαψε ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὅταν Σὺ σαρκώθηκες καὶ ἔγινες ἄνθρωπος ἀπ' τὴν ἀγνή Παρθένο, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων καταργήθηκε. Ὅλες οἱ πόλεις ὑποτάχτηκαν κάτω ἀπὸ τὴ μιά ἐγκόσμια βασιλεία. Καὶ τὰ διάφορα ἔθνη πίστεψαν σέ μιά αἰώνια δεσποτεία. Ἀπογράφηκαν οἱ λαοὶ μέ τὴ διαταγὴ τοῦ Καίσαρα. Καὶ οἱ πιστοὶ σφραγιστήκαμε μέ τὸ ὄνομα τῆς θεότητας. Τοῦ δικοῦ Σοῦ ὀνόματος, τοῦ Θεοῦ

μας, πού ἔγινες ἄνθρωπος. Τό ἑλός Σου εἶναι μεγάλο. Δόξα σέ Σένα).

.....
 Ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα, πού ἔβρισκαν διέξοδο στήν ὀργάνωση καί τήν ἐμπειρία τοῦ καθημερινοῦ βίου καί στήν κλιμάκωση τῆς παιδευτικῆς καί καλλιτεχνικῆς ἀνάπτυξης, συγκροτοῦσαν, στό σύνολό τους, τή μορφολογία της παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας. Ἡ ὁμοιομορφία μέσα στήν πολυμορφία. Ἡ ἐλεύθερη διακίνηση, μέσα στήν ὑποδουλωμένη γῆ. Ἡ ἀδέσμευτη ἄσκηση τῆς θρησκευτικῆς προτίμησης, μέσα στίς ἀνακατεμένες καί πολτοποιημένες θρησκευτικές ἀντιλήψεις καί στή σιδερένια πειθαρχία τῆς λατρείας τοῦ αὐτοκράτορα. Ἡ ὑπερηφάνεια τῆς καταγωγῆς καί τῆς μετοχῆς στή ρωμαϊκή εὐμάρεια, μέσα στήν κραϊπάλη τῶν εὐνοημένων ἀπό τό σύστημα καί ἀπό τοὺς προσωπικούς ὑπολογισμούς τῆς ἐξουσίας.

Σ' αὐτόν τόν κόσμο «ἀνέτειλε τό φῶς τό τῆς γνώσεως» (Ἀπολυτίκιο τῆς γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων). Στή μακρινή Ἰουδαία. Στήν περιοχή, πού οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦσαν νά ἀντισταθοῦν στή «συγκρητιστική» πολτοποιήση, ἀλλά δέν κατάφεραν νά ἀντιδράσουν καί νά ἀποκλείσουν τή θεσμοποίηση καί τήν τυποποίηση τῆς ζωντανῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Θεοῦ καί τόν ἐκφυλισμό τῆς θρησκευτικότητας σέ ἄγονη τυπολατρεία. Ἐκεῖ, στήν ἁγιασμένη γῆ, πού τήν περπάτησαν οἱ Προφῆτες καί τήν ἀγίαζε ἡ παρουσία τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης, οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι ἐκμεταλλεύτηκαν τήν ιδιότητά τους καί ὑποβάθμισαν τή σχέση μέ τό Θεό στήν τήρηση

στείρων διατάξεων, φαινομενικά ἐρμηνευτικῶν τοῦ Νόμου, ἀλλά, στήν πραγματικότητα «ἐνταλμάτων ἀνθρώπων» (Ματθ. ιε' 9).

Ἡ ὑπερήφανη Ρώμη οὔτε κἄν ἀσχολήθηκε μέ τή σάρκωση τοῦ Θεανθρώπου. Δέν ἔσχυσε νά προσκυνήσει. Καί δέν ἄπλωσε τήν ἀκοή, γιά νά συλλάβει τό λυτρωτικό μήνυμα. Οἱ νόμοι της, τά ποιήματά της, οἱ φιλοσοφικές συγγραφές της, τά ἐντυπωσιακά της οἰκοδομήματα, τά ἀγάλματά της, τά μεγαλουργήματα τῆς σοφίας της καί τῆς πολιτιστικῆς της πρωτοτυπίας δέν ἄφηναν περιθώρια ἐνδιαφέροντος στόν αὐτοκράτορα καί στοὺς ὑπηκόους του, γιά νά ἐρευνήσουν τά γεγονότα τῆς Βηθλεέμ. Τήν παρουσία τοῦ Βρέφους. Τίς συνθήκες τῆς γέννησής Του. Καί τά πρόσωπα, πού συνέδεσαν τό ὄνομά τους μέ τό κοσμοϊστορικό γεγονός. Τήν ἔλλειψη κατάλληλου χώρου, κατὰ τή μεγάλη ἀπογραφή, γιά νά γείρει ἡ Παρθένος Μαρία καί νά φέρει στόν κόσμο τόν σαρκωμένο Λόγο. Τή μανία τοῦ διορισμένου βασιλιά Ἡρώδη καί τοὺς πονηροὺς σχεδια-

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Διμηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης

ὁ Ἀρχιμανδρίτης

Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Διεύθυνση

190 11 Αὐλῶν-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

ΚΘ΄

Άπεγνωσμένες προσπάθειες συγκάλυψης

Επανερχόμαστε στή σοβαρή καταγγελία κατά του Παντελεήμονα Μπεζενίτη για τό θέμα τών όμοφυλοφιλικών διαλόγων του σέ κασέτες ήχου. Άξίζει νά έπισημάνουμε έδω ότι μέ τό ξέσπασμα του σκανδάλου αύτου χρησιμοποιήθηκαν από τόν κατηγορούμενο μητροπολίτη οί συνήθεις όμηροι, οί ιερείς τής μητροπόλεως του καί οί Μονές. Ζητήθηκε άπ' αύτούς νά ύπογράψουν κείμενα κατάπτυστα, ύβριστικού περιεχομένου κατά του Άττικής Νικοδήμου (τόν παρουσιάζουν «χουντικό... μέ σαφή ίδιοτελή κίνητρα...» ό όποϊος «κινούμενος άπό μίσος κατά του Μητροπολίτου μας... έξετόξευσε άνυπόστατες κατηγορίες...» καί άλλου

ίσχυρίζονται ότι: «έχει στιγματισθεί... ως ό Μητροπολίτης τής βίας, τών καταλήψεων τών ιερών Ναών μας, τών βιαιοτήτων καί τών ιεροσυλιών τών όπαδών του»). Από τήν άλλη, τά κείμενα αύτά έπαινούν καί έκθειάζουν τόν Παντελεήμονα («άνδρα ήθους, έντιμότητος, σεμνότητος καί άνεπιλήπτου χαρακτήρος»).

Εΐναι σίγουρο ότι ή πλειονότητα τών ιερέων καί τών Μονών πού ύπέγραψαν αύτά τά κείμενα θά τά βλέπουν τώρα έκ τών ύστέρων καί, μέ τήν γνώση τής έκβασης τών γεγονότων, θά ντρέπονται για τίς ύπογραφές τους αυτές. Θυσίασαν ένσυνειδήτητα τήν αλήθεια στόν βωμό είτε διατήρησης τών

σμούς του, για νά ανακαλύψει τόν ύπερούσιο βασιλιά του σύμπαντος καί νά τόν βγάλει έξω άπό τήν τροχιά τής δικής του βασιλείας. Όλοι οί έπιφανείς καί οί άσημοι πολίτες τής Ρώμης έμειναν ξένοι καί άσυγκίνητοι. Άνυποψίαστοι. Άλλά τό κεφάλαιο τής ιστορίας άλλαξε. Η «οίκουμένη» μπήκε στήν καινούργια έποχή. Ό Ίησοϋς Χριστός θά περπατήσει στή γή. Καί τό περπάτημά Του θά μεταποιήσει όχι μόνο τήν παγκοσμιοποιημένη αυτοκρατορία, αλλά καί όλόκληρο τόν κόσμο.

Τό μεγάλο θαϋμα έγινε. Καί θά συ-

νεχίσει νά γίνεται. Νά βασιλεύει ό Ίησοϋς Χριστός στίς καρδιές. Καί νά ένώνει όλόκληρη τήν «οίκουμένη» στή μιá Έκκλησία. Πού άγιάζεται καί πού άγιάζει. Πού βρίσκεται σέ κοινωνία μέ τόν Θεό καί πού δίνει τό μήνυμα τής σωστικής κοινωνίας στόν άνθρωπο τής μοναξιάς καί τής περιπλάνησης στήν έρημο τής παγκοσμιοποιημένης άτομοκρατίας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Άπό τό βιβλίό του

Παγκοσμιοποίηση καί Έκκλησία

οικονομικών ωφελειών, πού τούς παρέχει ή τοποθέτησή τους στην ένορία τους, είτε διατηρήσεως, δηθεν, του πνευματικού τους έργου. Στην έκ των υστέρων άμφισβήτηση από μέρους των ιερέων και των μονών αύτών ότι δέν γνώριζαν, δηθεν, την αλήθεια των γεγονότων και την γνησιότητα των κασετών, ή άπάντηση είναι ότι άν κάτι τόσο σοβαρό ξεσπάει, διερευνάται υπεύθυνα και έγκυρα από τά έπίσημα δικαστικά όργανα της Έκκλησίας και δέν βιαζόμαστε νά άπαλλάξουμε μέ την φοβισμένη μαρτυρία μας τόν κατηγορούμενο.

Άλλά και από πλευράς έπισκόπων, ό έξαναγκασμός αύτός του ιερατείου νά υποστηρίξει τόν έπίσκοπό του, και μάλιστα όταν δεινώς έχει κατηγορηθεί, άποτελεί την πιό άκραία μορφή δεσποτοκρατίας και όλοκληρωτισμού μέσα στην Έκκλησία. Είναι μία πράξη έγκληματική πού γιά νά σώσει ό έπίσκοπος την βεβαιωμένα χαμένη υπόληψή του βάζει σαν άσπίδα τούς συνήθεις όμήρους, τό ιερατείο και τίς μονές. Η χρησιμοποίηση των όμήρων γίνεται όταν πιά ξεσκεπάζεται ή πραγματικότητα και τό μόνο πράγμα πού μπορεί νά σώσει τόν φταίχτη είναι ή άπειλή.

Δυστυχώς, σέ πολλές φάσεις του εκκλησιαστικού ζητήματος οι υπαίτιοι των εκκλησιαστικών άναστατώσεων έβαλαν τούς ιερείς νά υπογράψουν πάλι και πάλι τέτοια κατάπτυστα κείμενα, πού ό ιστορικός του μέλλοντος θά τά στιγματίσει μέ σκληρότητα.

Άλλά άς επανέλθουμε στην τροπή των γεγονότων. Άφοϋ ό Παντελεήμων Μπεζενίτης κέρδισε τά άσφαλιστικά μέτρα κατά του Άττικής Νικόδημου, γιά νά μή γράφει ούτε νά διατυπώνει

τίποτα έναντίον του, όπουδήποτε, ό Αρχιεπίσκοπος θεώρησε τό γεγονός αύτό ως εύκαιρία γιά νά τελειώνει μέ την καταγγελία του Άττικής Νικόδημου στην Σύνοδο. Έπικαλέστηκε την δικαστική άπόφαση, έπιστράτευσε την συνηθισμένη καραμέλα περί «έπιτιμίου άκοινωνησίας» και ότι αύτός πού έχει ένα τέτοιο έπιτίμιο δέν μπορεί νά είναι κατήγορος. Προσπάθησε λοιπόν νά βγάλει άπόφαση ότι έπιστρέφει την καταγγελία στον Άττικής Νικόδημο. Οι δημοσιογραφικές πληροφορίες διασταύρωναν την είδηση ότι ή πλειοψηφία των συνοδικών διαφώνησε. Δέν μπορεί επί πέντε μήνες, από τότε πού κατατέθηκε ή καταγγελία στην σύνοδο, νά άσχολεϊται αύτή μ' αύτήν σχεδόν σέ όλες τίς συνεδριάσεις της, νά συζητάει, νά καλεϊ τόν έγκαλούμενο, νά άποφασίζει και τόν πέμπτο μήνα νά έπιστρέφει την καταγγελία ως άπαράδεκτη. Παρ' όλη την άρνηση της Συνόδου τελικά τό Δελτίο Τύπου της συνεδρίας της 28ης Αύγούστου αναφέρει ότι άποφασίστηκε (!) έπιστροφή της καταγγελίας στον Άττικής Νικόδημο. Προσχηματικά βέβαια ανακοίνωνε ότι συνεχίζει νά άσχολεϊται μέ τό θέμα του Παντελεήμονα Μπεζενίτη, ως προς τόν σκανδαλισμό του ποιμνίου από την κυκλοφορία της κασέτας. Τόν καλούσε μάλιστα νά δώσει έξηγήσεις στην Σύνοδο, προκαταλαμβάνοντας όμως ότι ή κασέτα δέν μπορεί νά άποτελέσει στοιχείο γιά τό εκκλησιαστικό δικαστήριο. Δείτε τό Δελτίο Τύπου:

«ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ της

28ης Αύγούστου 2002

...Στή συνέχεια ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος είσήγαγε στην Δ.Ι.Σ. τό θέμα τό άφορών στό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Άττικής

κ. Παντελεήμονα. Ἀφοῦ ἀνεφέρθη στην ἱστορία τοῦ ζητήματος, ἀνεκοίνωσε ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς ἐπέτυχε νά γίνει ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησή του γιὰ ἀσφαλιστικά μέτρα κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου Γκατζιρούλη, ὁ ὁποῖος δέν δύναται πλέον νά ἀναφέρεται ἄνευ συνεπειῶν στίς ἐναντίον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος κατηγορίες...

Τελικῶς, ὁ Μακαριώτατος ἐπεσφράγισε τήν ἀποψη τῆς Δ.Ι.Σ. ὅτι δέν δέχεται τό ὡς ἄνω ὑπόμνημα (τοῦ Ἰωαννίνων) καί κατέληξε στήν ἀκόλουθη πρόταση.

Ἡ Δ.Ι.Σ. δέν ἀποδέχεται τήν καταγγελία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου Γκατζιρούλη ἐπειδή εὐρισκομένου ὑπό τό ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας δέν δύναται νά καταγγεῖλη Ἐπίσκοπον. Ὡσαύτως, ἐπειδή ἡ κατατεθεῖσα κασσέτα δέν λαμβάνεται ὑπ' ὄψη στή δικαστική διαδικασία, ἡ Δ.Ι.Σ. δέν τήν ἀποδέχεται ὡς ἀποδεικτικό στοιχεῖο καί θά τήν ἐπιστρέψῃ στόν κατήγορο. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξ ἄλλου, ἐπειδή ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου προεκλήθη σκανδαλισμός τῶν πιστῶν, βάσει τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ Ν. 5383/32 περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, καλεῖ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα νά παράσχῃ στή Δ.Ι.Σ. ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἡ πρόταση ἐγένετο ἀποδεκτή...».

Ὁ μητροπολίτης Ἀττικῆς Νικόδημος αἰσθάνθηκε τήν ἀνάγκη νά πληροφορήσῃ ὅλη τήν Ἱεραρχία γιά τοὺς χειρισμούς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πού ἐπεδίωκαν τήν συγκάλυψη τοῦ φίλου του μητροπολίτη Παντελεήμονα. Ἀφοῦ κατέγραψε ὅλα ὅσα ἀναφέραμε καί στό προηγούμενο τεῦχος ἔρχεται στή συνέ-

χεια νά σχολιάσῃ καί τίς ἐπόμενες κινήσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Δεῖτε ἕνα ἀπόσπασμα αὐτοῦ τοῦ κειμένου, πού τώρα γιά πρώτη φορά δημοσιεύεται:

«Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25ῃ Σεπτεμβρίου 2002

Πρὸς τήν
Ἀγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον
τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰωάννου Γενναδίου 14

ΑΘΗΝΑΣ

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί

.....

5. Ἡ ἐπομένη πρᾶξις τοῦ πραξικοπήματος ἐγράφη κατὰ τάς δύο τελευταίας συνεδριάσεις τῆς ληξάσης τήν 31ην Αὐγούστου Συνοδικῆς περιόδου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀνακοινώσας τήν ἐπιβολήν εἰς ἐμέ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως ἵνα, δημοσιογραφῶν, προβάλλω τό σκάνδαλον Μπεζενίτη, μέχρι τῆς ἐκπνοῆς τῆς μηνιαίας προθεσμίας, τῆς παρασχεθείσης εἰς αὐτόν πρὸς κατάθεσιν τῆς ἀγωγῆς του, προέβη εἰς προτάσεις, ἀντικρυς ἀντιθέτους πρὸς τήν ἐσχηματισμένην καί ἐκπεφρασμένην γνώμην τῆς Συνοδικῆς πλειοψηφίας. Ἀγνοήσας τήν εἰσήγησιν τῶν πολλῶν, περί διορισμοῦ ἀνακριτοῦ καί παρακάμψας τό ἐκ τῶν κανονισμῶν ὀριζόμενον χρέος του, ὅπως ὑποβάλλῃ τήν πρότασιν τῆς πλειοψηφίας εἰς ψηφοφορίαν, ἐπέβαλεν αὐταρχικῶς τήν ἰδικήν του θέλησιν, ἐπικουρούμενος εἰς τήν ἐπιβολήν ταύτην ἀπό μίαν ἰσχυροτάτην μειοψηφίαν. Κατά τήν προτελευταίαν συνεδριάσιν, τῆς 27ης Αὐγούστου, εἰσηγήθη καί κατεχώρησεν εἰς τὰ Συνοδικὰ Πρακτικά τήν ἰδιότυπον ἀπόφασιν, ὅπως ἐπιστραφῇ εἰς ἐμέ ἡ

καταγγελία μου, ως δήθεν απaráδεκτος, διά λόγους παιδαριώδεις και άστηρίκτους, μετά μάλιστα παρέλευσιν πέντε περίπου μηνών από της ύποβολής της, μετά από άλλοεπαλλήλους συνεδριάσεις και συζητήσεις της Συνόδου επί του περιεχομένου της και μετά από την έπίσημον κλήσιν του κατηγορουμένου προς παροχήν έξηγήσεων. Μετά, δηλαδή, από γεγονότα, τά όποια αποδεικνύουν, ότι ή Σύνοδος, κατά γνώμην και άπόφασιν της πλειοψηφίας της, έκαμεν άποδεκτήν την καταγγελίαν μου και έκίνησεν, έστω και μέ την παρεμβολήν έμποδίων, την συμφώνως προς τον Νόμον 5383/32 δικαστικήν διαδικασίαν. Καί προσεπάθησε νά παρηγορήση ή νά υποκλέψη την συγκατάθεσιν κάποιων Συνοδικών, ύποσχεθείς, ότι θά έκάλει όπωςδήποτε, την έπομένην ήμέραν, τον Μητροπολίτην Μπεζενίτην νά δώση διά δευτέραν φοράν έξηγήσεις, ούχί, όμως, επί της ίδικής μου έγκλήσεως, αλλά επί των συνεπειών της διαρροής του περιεχομένου των μαγνητοταινιών και του σκανδαλισμού του φιλοχρίστου πληρώματος. Έδήλωσε μάλιστα, ότι, μετά την παροχήν των έξηγήσεων, ή Σύνοδος θά έχη όλην την εύχέρειαν νά έπεξεργασθ ή διεξοδικώτερον τον φάκελλον και νά όρίση άρχιερέα άνακριτήν. Άλλά και αυτό δέν έγινε. Την έπομένην ήμέραν, εις την άκροτελεύτιον Συνεδριάσιν της ληξάσης Συνόδου, έδήλωσεν, ότι αι ύπηρεσίαι δέν έπρόλαβαν νά καλέσουν τον Μητροπολίτην Μπεζενίτην και ότι ή πρόσκλησις θά γίνη έγγράφως και τό συντομώτερον, αλλά αι έξηγήσεις, κατ' άδήριτον άναγκαιότητα, θά δοθοϋν εις την έπομένην Σύνοδον.

6. Άπαραίτητον νά συμπεριλάβω

εις την παροϋσαν μου άναφοράν προς την 'Ιεράν Σύνοδον της 'Ιεραρχίας και τον άνοίκειον τρόπον, ως και την παρανομίαν της πράξεως έπιστροφής εις έμέ της από 14 'Απριλίου έ. έ. καταγγελίας μου. Τό έγγραφον τουτο, όπερ φέρει την ύπογραφήν του άρχιγραμματέως, ως είναι διατετυπωμένον και ως αίτιολογεί την έπιστροφήν της έγκλήσεώς μου, προδίδει δόλον και σηματοδοτεί ποινικάς εύθύνas, δηλώ δέ, ότι έπιφυλάσσομαι νά προσφύγω όπου δει προς κολασμόν του ύπολόγου. Θεωρώ, όμως, ότι, άνεξαρτήτως των ποινικών εύθυνών, ύπάρχουν και αι Κανονικάί τοιαϋται, διά τάς όποιás όφείλω ένημέρωσιν προς τό Σώμα της 'Ιεραρχίας, δοθέντος ότι αι εύθύναι αϋται δέν βαρύνουν μόνον τον ύπογράψαντα τό έγγραφον, αλλά και τον Πρόεδρον της Συνόδου, υπό την καθοδήγησιν και υπό τον έλεγχον του όποιου λειτουργοϋν αι Συνοδικαί 'Υπηρεσίαι. Κατ' άρχήν έπισημαίνω, ότι τό έγγραφον αϋτό άπευθύνεται προς κάποιον Μητροπολίτην 'Ελους, τίτλον άνύπαρκτον εις την 'Εκκλησίαν της 'Ελλάδος. Καί είναι μέν άληθές, ότι κάποτε, κατά Αϋγουστον του 1974, μέ παραχάραξιν των Πρακτικών του λήξαντος, κατά τάς άρχάς Αϋγούστου του έτους εκείνου, Συνοδικού σχήματος και μέ πρᾶξιν πλαστογραφίας, την όποιαν πολύ καλώς γνωρίζει ο νϋν Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, κατεβλήθη προσπάθεια άπονομής εις έμέ ενός τοιούτου τίτλου, άλλ' οι πάντες γνωρίζουν, ότι, μετά την έκδοσιν των αποφάσεων του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, αίτινες ήκύρωσαν την άπομάκρυνσίν μου από της 'Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Αττικής και Μεγαρίδος, έξέπεσον αϋτομάτως οι τίτλοι αϋτοί. 'Ιδιαιτέρως δέ, μετά την έκδοσιν

τῆς ἀποφάσεως 1028/11.6.93, ἣτις ἀνεγνώριζεν ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Νόμιμος καί Κανονικός Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος, πᾶσα δέ περί τοῦ ἀντιθέτου πρᾶξις ἡκυροῦτο καί οὐδεὶς εἶχε ἢ ἔχει τό δικαίωμα νά κάνη χρῆσιν αὐτῆς. Καί, ὡς γνωρίζετε πάντες, ἀκόμη καί μετά τήν ἀντικανονικήν καί ἀνορθόδοξον ἐπιβολήν τῶν ἐπινοηθέντων «ἐπιτιμίων», τά ὅποια ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ὄχι μόνον ἐχαράκτηρισεν ἀντικανονικά, ἀλλά, Συνοδικός ὢν, τά διεκωμώδησεν ἀπό τηλεοράσεως τό ἑσπέρας τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβολῆς των, δέν ὑπῆρξε ἄλλη Συνοδική πρᾶξις ἐπαναφορᾶς τῶν ψευδεπιγράφων τίτλων. Ἀντιθέτως, ἡ Ἱεραρχία, φοβουμένη τās ποινικάς εὐθύνas ἀπό τήν ἐνδεχομένην ἐπιπολαίαν ἢ κακεντρεχῇ χρῆσιν των, μέ ἀπόφασίν Της, τά ἤρεν ὀριστικῶς. Τοῦτο ἀναγκάζεται νά ὁμολογήσῃ καί ὁ ὑποβαλὼν τήν αἴτησιν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων κατ' ἐμοῦ, Μητροπολίτης Παντελεήμων Μπεζενίτης, ὅστις ἀναφέρει ἐπὶ λέξει εἰς τό δικόγραφόν του: «Παραμείνας ὁ καθ' οὗ, ἔκτοτε καί μέχρι τοῦ 1992, ὡς σχολάζων Ἀρχιερέας, ὑπὸ τόν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ Ἐπισκοπῆς Ἑλous, ἀποκατεστάθῃ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τό ἔτος αὐτό, συνεπεία καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Σ.τ.Ε., ὡς Μητροπολίτης πρώην Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος». Ταῦτα πάντα ἔδει νά γνωρίζῃ ὁ νεόκοπος Ἐπίσκοπος καί Ἀρχιγραμματεὺς, ὁ μὴ συμπληρώσας εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς χειροτονίας του, καί νά μὴ ἀσχημονῇ ἀπευθυνόμενος εἰς Μητροπολίτην, αἶροντα τήν ἀρχιερατικὴν εὐθύνην ἐπὶ τρεῖς καί πλέον δεκαετίas. Κατὰ δευτέρον λόγον, πρέπει νά τό ὑπενθυμίσω καί νά τό τονίσω διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ἐγώ δέν εἶμαι τιμωρημένος,

οὐδέ «ἀκοινώνητος». Εἶναι εἰς ὅλους σας γνωστόν καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τό ἔχει διὰ μακρῶν καί διὰ ἐμπεριστατωμένων ὑπομνημάτων του ἀποδείξει, ὅτι δέν ὑπάρχει τοιοῦτον «ἐπιτίμιον» δι' Ἀρχιερεῖς καί ὅτι εἶναι ἀντικανονικόν καί πρωτάκουστον νά ἐκδιώκωνται τῆς Μητροπόλεως των ποιμενάρχαι, μέ μόνην τήν ἐπιβολήν τοιούτων ἀνυποστάτων «ἐπιτιμίων». Πλέον τούτων, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται νά παρακάμψῃ τό γεγονός, ὅτι οὐδέποτε ἐκλήθην εἰς δίκην, οὐδέποτε ἀπηγγέλθῃ εἰς ἐμέ κατηγορία, οὐδέποτε μοί παρεσχέθῃ τό παγκοσμίως ἐξασφαλιζόμενον δικαίωμα τῆς ἀπολογίας, ὥστε νά δύναται νά στοιχειοθετηθῇ, ἔστω καί παρανόμως καί ἀντικανονικῶς, ἡ δικαιολογία ὅτι ἐδικάσθην καί ἐτιμωρήθην. Ἐάν δέ, οἰοσθήποτε ἐξ ὑμῶν ἀποτολήμῃ νά στηρίξῃ τās ἀνηκούστους αὐτάς πράξεις, εἰς τυχόν ἐπιψήφισιν των ἐκ μέρους τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀρκεῖ εἰς κατεδάφισιν τοῦ ἐπιχειρήματός του ἡ ὑπόμνησις τῆς παραγράφου θ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 570/1977, ὀριζούσης, ὅτι διὰ τήν λήψιν ἐνός τοιούτου μέτρου (προφανῶς διὰ λαϊκόν τινα) ἀπαιτεῖται ἡ ἡῤῥξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 οὐχί τῶν παρόντων μελῶν τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλά τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἡ ἱστορία αὐτῆ τῶν «ἐπιτιμίων» θά μείνῃ, δυστυχῶς, ὡς τό βαρύτατον στίγμα τῆς ἐποχῆς μας καί ὡς ἡ ἀφορητῶς σκοτεινὴ κληρονομία πρὸς τās γενεάς, αἱ ὅποῖαι θά μᾶς διαδεχθοῦν. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὅλων αὐτῶν, ὀδηγεῖται ὁ οἰοσθήποτε ἀπροκατάληπτος μελετητής καί ὁ οἰοσθήποτε εὐσυνείδητος φορεὺς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας εἰς τό συμπέρασμα, ὅτι δέν συντρέχουν οἱ λόγοι ἀπορρίψεως τῆς καταγγελίας

μου καί δέν δικαιολογεῖται ἡ ἐπιστροφή της, ὡς ἀπαραδέκτου, πεντάμηνον ὅλον μετά τήν κατάθεσίν της καί μετά τήν παντοειδῆ ἐπεξεργασίαν της. Ἄλλωστε καί ἡ ἐπιστροφή τῆς καταγγελίας καί ἡ κένωσις τοῦ κάδου τοῦ Συνοδικοῦ ἀρχείου ἀπό τό βάρος καί τήν δυσσομίαν τῆς μαγνητοταινίας, δέν ἀπαλλάσσει τόν Πρόεδρον τῆς Συνόδου καί ὁλόκληρον τήν Σύνοδον ἀπό τήν ὑποχρέωσιν παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τό μόνον ἀρμόδιον ὄργανον, εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον. Ἰδού τί ἐντέλλεται σχετικῶς τό ἄρθρον 143 τοῦ Νόμου 5383/32. «*Ἡ Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα γνῶσιν εἴτε κατ' ἀκολουθίαν μηνύσεως εἴτε ἄλλως πως ὅτι Ἀρχιερεὺς ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐπαγόμενον ἐκκλησιαστικῇ ποινῇ ἐντέλλεται, ἐάν κρίνῃ, ὅτι συντρέχει περίπτωσις διώξεως, εἰς ἕνα τῶν Ἀρχιερέων, ὅπως προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαῖας ἀνακρίσεις μετά προηγουμένην πρόσκλησιν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παροχήν πληροφορικῶν*». Τό «*ἄλλως πως*» σημαίνει, πῶς αἱ πληροφορίες εἶναι δυνατόν νά διολισθήσουν εἰς τό Συνοδικόν Μέγαρον δι' ἄλλης ὁδοῦ καί οὐχί διὰ τῆς καταθέσεως ἐπισήμου καταγγελίας. Ὅποτε ἡ Σύνοδος εἶναι ὑποχρεωμένη, αὐτεπαγγέλτως, νά κινήσῃ τὰς νομίμους διαδικασίας, ἐφ' ὅσον κρίνῃ, ὅτι τό παράπτωμα εἶναι σοβαρόν καί ἐπισύρει ἐκκλησιαστικές ποινάς. Μὴ δέ ἰσχυρισθῇ τις τῶν ἀδελφῶν Ἀρχιερέων, ὅτι τό παράπτωμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας δέν εἶναι σοβαρόν, ὅτι ἀποτελεῖ προσωπικόν δεδομένον αὐστηρῶς προστατευόμενον ἀπὸ τήν Χάρταν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί, ἐπομένως, δέν δικαιούται ἡ Σύνοδος νά παρέμβῃ, ἐγκαλοῦσα τόν ἔνοχον! Μία τοιαύτη τοπο-

θέτησις ἢ μία τοιαύτη ἀντιμετώπισις θά ἀποτελέσῃ σεισμόν πολλῶν ρίχτερ, ἱκανόν νά ἀνασκάψῃ τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί θέλω νά πιστεύω, ὅτι δέν θά εὐρεθῇ Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, πού θά τήν ἀποτολμήσῃ.

7. Ταῦτα πάντα τὰ σκηνοθετηθέντα καί ἀποτολμηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου κατὰ τό διαρρεῦσαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου ἐξάμηνον, ἅτινα ἐν σπουδῇ καί ἐν συντηρήσει ἐξέθηκα διὰ τῆς παρουσίας εἰς ὑμᾶς, ἀποτελοῦν πράξεις ἀσυγχωρήτου παραβιάσεως τῆς Κανονικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλησίας μας, κατάχρησιν ἐξουσίας, εὐτελισμόν τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, ὑποβιβασμόν τῶν ἰσοτίμων καί συνυπευθύνων αὐτῶ Συνοδικῶν Συνέδρων, ἔνοχον καί ὑποπτον ἐξυπηρέτησιν Ἱεράρχου προκαλέσαντος εὐρύτατον καί ἀνεπίστροφον σκανδαλισμόν τῶν συνειδήσεων καί ἐπέκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ σκανδαλισμοῦ ἀπὸ τό πρόσωπον τοῦ ἑνός, τοῦ ὁμιλητοῦ εἰς τὰς ἐπιμάχους μαγνητοταινίας, εἰς ὁλόκληρον τό Ἱεραρχικόν Σῶμα. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς μηνύω ἐνώπιόν σας τόν Ἀρχιεπίσκοπον καί Πρόεδρον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ὑποβάλλω εὐλαβῶς τήν παράκλησιν ὅπως μελετήσετε μετὰ προσοχῆς τὰ Πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 31ης Μαΐου, 26ης καί 27ης Ἰουνίου, 27ης καί 28ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἐν οἷς φέρονται ἀποτετυπωμένοι αἱ σχετικαὶ συζητήσεις, αἱ γνῶμαι τῆς Συνοδικῆς πλειοψηφίας, ὡς καί αἱ πιεστικαὶ παρεμβάσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος καί αἱ καταχωρήσεις τῶν γνωμῶν αὐτοῦ ὡς ἀποφάσεων τῆς Συνόδου. Ἐπίσης προτείνω τήν κλῆσιν τῶν μελῶν τῆς ἀπελθούσης Ἱερᾶς Συνόδου, οἵτινες

δύνανται νά μαρτυρήσουν περί τῶν συμβάντων ἐν αὐτῇ καί περί τῆς ἐντέχνου παρακάμφεως τῶν ἀπαραίτητων ψηφοφορικῶν, πρὸς ἀνάδειξιν τῆς πλειοψηφούσης γνώμης. Καί δηλῶ, ὅτι εἶμαι ἔτοιμος νά προσκομίσω καί νά καταθέσω πάντα τὰ ἀπαραίτητα, ἀποδεικτικά στοιχεῖα καί τὴν σχετικὴν Ἱεροκανονικὴν ἀνάλυσιν εἰς τὸν διορισθησόμενον ὑφ' ὧν ἀνακριτὴν, ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν μαρτύρων, οἵτινες εἶναι εἰς θέσιν νά γνωματεύσουν διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ὑποκλαπεισῶν συνομιλῶν καί νά συμβάλουν εἰς τὸν σχηματισμὸν δικαίας κρίσεως. Εὐσεβάστως

**Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ**

Κοινοποιήσις: Εἰς ἅπαντας τοὺς Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὅσο κι ἂν προσπάθησε νά προσπεράσει τὸ μεγάλο σκάνδαλο τῶν ὁμοφυλοφιλικῶν συνομιλῶν τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη, αὐτὸ δέν κατέστη δυνατόν. Ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡ δημοσιογραφικὴ κατακραυγὴ γιὰ τὴν ἀκραία ἐκτροπὴ τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη αὖξανε σέ πλῆθος δημοσιευμάτων καί σέ ἔνταση. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ἀκραία κίνησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά ἐπιστρέψει τὴν καταγγελία (μαζί με τὴν ἐπίμαχη κασέτα) στὸν Ἀττικῆς Νικόδημο ἐξαγρίωσε τὰ πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Δεκατέσσερις (14) πιστοὶ μὴνυσαν καί πάλι τὸν Παντελεήμονα στὴ Σύνοδο καταθέτοντας μαζί καί πλούσιο ὑλικὸ κασετῶν ἤχου πού ἐξεθεταν τὸν κατηγορούμενο μητροπολίτη. Τὰ ὀνόματά τους: 1) Γεώργιος Ἀντωνίου, 2) Εὐάγγελος Δευτεραῖος, 3) Ἑμμανουὴλ Ἀργύρης, 4) Μαρία Σταμάτη, 5) Μιλτιάδης Φωτεινόπουλος, 6)

Νικήτας Ζωάκος, 7) Γεώργιος Κελγιώργης, 8) Εὐστράτιος Μαϊκόσογλου, 9) Κωνσταντῖνος Ἀντωνελάκης, 10) Ἰωάννης Ντάσκας, 11) Γεώργιος Κολοκοτρώνης, 12) Μαρία σύζυγος Κωνσταντίνου Γιαννίρη, 13) Ἰωάννης Σοφός, 14) Μιχαὴλ Λαμπριανίδης. Ἀναγκαστικά λοιπὸν πλέον ἐπανερχόταν τὸ θέμα καί πάλι στὴ Σύνοδο πρὸς συζήτησις. Καί ἡ Σύνοδος ἀναγκαζόταν νά κάνει νέες κινήσεις, δυστυχῶς ὅμως ὄχι οὐσιαστικές καί ἀποτελεσματικές γιὰ νά θεραπεύσουν τὶς χαίνουσες πληγές ἀπὸ τὸν τραυματισμὸ τῆς Ἐκκλησίας μέ τέτοια ἀκραία σκάνδαλα. Δεῖτε μερικές ἀπ' αὐτές τὶς κινήσεις. Ἄς ἐκινήσουμε μέ τὸ παρακάτω ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Ἡλείας Γερμανό:

**«ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΩΤ. 4091**

ΑΡΙΘ.

ΔΙΕΚΠ. 2173

ΑΘΗΝΗΣΙ ΤΗ 5ῃ Δεκεμβρίου 2002

Πρὸς

**Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ἡλείας κ. Γερμανόν**

Εἰς Πύργον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν συνεδρίαση αὐτῆς τῆς 5ης παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου ἐ.ξ., κατόπιν τοῦ ἀπὸ 12.9.2002 ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, δι' οὗ παρέχει οὗτος, Συνοδικῇ παραγγελίᾳ καί Ἐντολῇ, πληροφορίας καί ἐξηγήσεις ἐξ ἀφορμῆς κυκλοφορίας μαγνητοταινίας ἤχου περιεχούσης ἀκατάλληλον διὰ κληρικὸν συνομιλίαν καθὼς καί δημοσιεύσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῆς εἰς τὸν Τύπον, ἔχουσα δέ

ὕπ' ὧσιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἑκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», ἀποφάσισε τὰ κάτωθι:

α) Ἐκρίνε τίς παρασχεθεῖσες παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα πληροφορίας ὡς ἀνεπαρκεῖς.

β) Ἐκρίνε ὅτι συντρέχει περίπτωσις κανονικῆς διώξεως τοῦ ἐν τοῖς ὑπερθεῖν διαλαμβανομένου Ἀρχιερέως ἐπὶ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, φερομένῳ ὡς δημιουργηθέντι ἐξ ἀμφισβητουμένων ἐκφράσεων καὶ λέξεων τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιερέως, δημοσιοποιηθεισῶν διὰ τοῦ Τύπου καὶ τῶν Μέσων Ἑπικοινωνίας, ἀπαδουσῶν εἰς ἐπίσκοπον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,.... ἀδικήματι σαφῶς προβλεπομένῳ καὶ ρητῶς τιμωρουμένῳ ὑπὸ τῶν Λόγων τοῦ Κυρίου...

γ) Ὁρίσε ἀνακριτὴν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τακτικῶν ἀνακρίσεων τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Τίτον, ὅστις ἐπικαλούμενος λόγους ὑγείας παρητήθη, δηλώσας τὴν σχετικὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν.

Ὅθεν, Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 3ης ἀρξαμένου μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ἐντέλεται ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης, ὅπως διενεργήσῃ τακτικὰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις εἰς βάρος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, προσλαμβάνουσα ὡς Γραμματέα τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Κύριλλον Μισιακούλην, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων.

Ἐπὶ δέ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ δια-

τελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ,

Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος»

Μᾶς προξενεῖ ζωηρὴ ἐντύπωση ὅτι ὀκτῶ ὁλόκληρους μῆνες οἱ κινήσεις τακτικῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὸ θέμα χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα. Ἀκόμα καὶ ἡ τοποθέτηση τελικὰ ἀνακριτῆ τοῦ Ἡλείας Γερμανοῦ ἦταν μιά συνέχεια γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ πᾶζ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Παντελεήμονα ἀπὸ τὴν ἐνοχή. Βλέποντας δηλαδὴ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ὅτι δὲν μποροῦσε μιά τέτοια ὑπόθεση πού συντάραξε τὸ πανελλήνιο νὰ μπεῖ στό ἀρχεῖο χωρὶς κἄν νὰ ἐξεταστεῖ, μεθόδευσε τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ φίλου του μέσα ἀπὸ τὴν ἀνακριτικὴν διαδικασίαν πού ὀρίζει ὁ Νόμος 5383/1932 περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων. Δεῖτε τίς συγκεκριμέναις κινήσεις:

-χωρὶς νὰ βιάζεται ὀρίζει πρῶτο ἀνακριτὴ καὶ μετὰ ἓνα μῆνα δεύτερο

-διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 221/104/20-1-2003 ἀποφάσεως τῆς ΔΙΣ, μετὰ ἀπὸ ἐρώτημα τοῦ ἀνακριτῆ, τοῦ δόθηκε ἐντολή νὰ προβεῖ σὲ πραγματογνωμοσύνη διακριβώσεως τῆς γνησιότητος ἢ μὴ τῶν κατατεθεισῶν ὑπὸ μαρτύρων κατηγορίας κασετῶν ἤχου

-ὁ ἀνακριτὴς μητροπολίτης στή συνέχεια ἀποφάσισε νὰ ἀπευθυνθεῖ πρὸς τὴν Διεύθυνση Ἑγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν τῆς Γενικῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀττικῆς (Γ.Α.Δ.Α.) ὡς τὴν πλέον ἔγκυρη ὑπηρεσίαν

-γνωστοποίησε, κατὰ νόμον, στὸν κατηγορούμενον Παντελεήμονα Μπεζενίτη τὴν παραπάνω κίνησίν του

-ὁ κατηγορούμενος μέ τὴν ἀπὸ 16-

3-2003 ένσταση-αίτησή του ζήτησε την ανάκληση της παραπάνω απόφασεως της Συνόδου που άφοροῦσε την διενέργεια πραγματογνωμοσύνης της γνησιότητας των κασετών

-ὁ ἀνακριτὴς διαβίβασε τὴν ένσταση-αίτηση τοῦ κατηγορουμένου στὴ ΔΙΣ γιὰ τὴ λήψη ἀποφάσεως

-μέ νέα ἀπόφασή της ἡ ΔΙΣ (1335/-778/8-6-2003) ἀνακαλεῖ τὴν προηγούμενη ἀπόφασή της καὶ ματαιώνει τὴν διενέργεια πραγματογνωμοσύνης γιὰ τὴν γνησιότητα των κασετῶν ἥχου, «ὡς νόμῳ ἀβάσιμον». Ἐπιστρατεύει μάλιστα διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα, ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου, διατάξεις ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος καὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου καὶ ἄλλων (Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα δέν τὰ γνώριζε ἡ ΔΙΣ ὅταν στήν προηγούμενη ἀπόφασή της ἐπέτρεψε τὴν πραγματογνωμοσύνη γιὰ τὴν γνησιότητα των μαγνητοταινιῶν;)

-ἡ ἀναμενόμενη συνέπεια ἀπὸ τὰ παραπάνω ἦταν ὅτι στοὺς πόρισμά του ὁ ἀνακριτὴς, ἀφοῦ τοῦ ἀφαιρέθηκε ἡ δυνατότητα νὰ κάνει πραγματογνωμοσύνη γιὰ νὰ βεβαιωθεῖ γιὰ τὴν γνησιότητα των ἡχητικῶν κασετῶν, δέν μπόρεσε νὰ τεκμηριώσει κατηγορία κατὰ τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη καὶ ζήτησε νὰ μπεῖ ἡ ὑπόθεση στοὺς ἀρχεῖο

-τελικά τὸ Πρωτοβάθμιο διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸ Δικαστήριον μέ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1/2003/12.11.2003 Ἀπαλλοκτικὸ Βούλευμα ἀπάλλαξε τὸν Παντελεήμονα. Διαβάζουμε τὸ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ τῆς ἀπόφασης τοῦ Δικαστηρίου:

«...2ον Ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ὅτι δέν ὑφίσταται ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη) διὰ τὸ προσαφθέν

αὐτῷ κατηγορητήριον δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4091/2173/5.12.2002 κανονικῆς διώξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνὸς ἐκ των μελῶν αὐτοῦ μειοψηφοῦντος καὶ κρίνοντος ὅτι ὑφίσταται ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν καὶ δέον ὅπως διαταχθῇ ἡ κλήτευσις τοῦ κατηγορουμένου Μητροπολίτου καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεώς του.

3ον Ἀναστέλλει κατὰ πλειοψηφίαν πᾶσαν περαιτέρω καταδίωξιν κατὰ τοῦ διωχθέντος καὶ κανονικῶς κατηγορηθέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη) καὶ θέτει τὴν ὑπὸ κρίσιν δικογραφίαν ἐν τῷ Δικαστικῷ Ἀρχεῖῳ...»

Ἀναφέρουμε καὶ τὰ ὀνόματα των Ἀρχιερέων πού ἀπάρτιζαν τὸ Πρωτοβάθμιο Συνοδικὸ δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον: Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ὁ Διδυμοτεῖχου καὶ Ὁρεστιάδος ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ. ΤΑ ΜΕΛΗ: ὁ Μυτιλήνης, Ἑρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου ΙΑΚΩΒΟΣ, ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ, ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ, ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίσης ΑΝΔΡΕΑΣ, ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ὁ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ Κυθήρων ΚΥΡΙΛΛΟΣ, ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ, ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ, ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΕΦΡΑΙΜ. Μόνον ἓνας ἐξ αὐτῶν μειοψήφισε. Μὲ ὅλη αὐτὴ τὴν παρωδία στὶς κινήσεις κατὰ τὴν ἀνακριτικὴ διαδικασία οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ πίστεψαν ὅτι ἐκλείσαν καὶ σφράγισαν τὸ σκάνδαλον αὐτό.

Στὸ μεταξύ, ἐνῶ ἐξελισσόταν τὸ θέ-

μα τών κασσετών μ' αυτόν τόν τρόπο, ὁ περιβόητος Παντελεήμων Μπεζενίτης εἶχε κληθεῖ καί εἶχε δώσει ἐξηγήσεις καί γιά ἄλλα δύο θέματα. Μέ τό ἀπό 11-9-2003 ἔγγραφο (ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 3074, ΑΡΙΘ. ΔΙΕΚΠ. 1794) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τόν Παντελεήμονα Μπεζενίτη τοῦ ἀνακοινώνεται ὅτι μέ συνοδική ἀπόφαση πού λήφθηκε στή συνεδρία τῆς 28ης Αὐγούστου 2003 ἡ Ἱερά Σύνοδος «...λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τήν ἀπό 15ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐπιστολήν ὑμῶν δι' ἧς παρέχετε ἐξηγήσεις ἀφορώσας ἀφ' ἐνός μὲν εἰς ἐκφράσεις ὑμῶν κατὰ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου Καλάμου Ἀττικῆς, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοδούλου Κοσμᾶ, ἀφ' ἐτέρου δέ εἰς δημοσίευμα περί τῆς οἰκονομικῆς ἐπιφανείας ὑμῶν, ἀπεφάσισε ὅπως θέσῃ εἰς τό ἀρχεῖον τήν ὡς ἄνω ὑπόθεσιν, κρίνας ἱκανοποιητικὰ καί ἐπαρκεῖς τὰς ὡς εἴρηται ἐξηγήσεις...» Καί αὐτό τό θέμα θεώρησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὅτι τό ἐκλείσε μέ τόν παραπάνω τρόπο.

Παρ' ὅλη τήν ἀπροκάλυπτη αὐτή συγκάλυψη τῶν σκανδάλων Μπεζενίτη ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τούς Συνοδικούς Ἱεράρχες τό θέμα δέν τέλειωσε. Οἱ ἐπίσκοποί μας δέν ἔλαβαν ὑπ' ὄψη τους δύο σημαντικές πραγματικότητες: α) Ὅτι τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ζωντανό καί χαρισματικό καί δέν μπορεῖ συνέχεια νά βιάζεται, νά ποδο-

πατεῖται καί νά ὑποκύπτει στήν αὐθαιρεσία αὐτῶν πού τό διοικοῦν. β) Ὅτι, τό ἔχουμε πεῖ καί πάλι, ἡ στάση ἐνίων διοικούντων γίνεται τόσο προκλητική πού ἀποτελεῖ πλέον ὕβρη ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. Ἀπό κεῖ καί πέρα, ἀναλαμβάνει ὁ Θεός καί ὁ ὀργισμένος λαός.

Τό 2003 ὅλα τακτοποιήθηκαν, ὅλα συγκαλύφθηκαν, ὅλα μπῆκαν στό Ἀρχεῖο τῆς Συνόδου. Τό 2005 ὅμως μέσα σέ μιά φοβερή ἐκρηξη σκανδάλων, τά ἴδια αὐτά σκάνδαλα σάν καυτή λάβα ξεχύθηκαν καί ἔκαψαν ὅτι ὁμορφο καί τρυφερό προσφέρει ἡ Ἐκκλησία στά παιδιά της. Μέσα στόν ὀρυμαγδὸ τῶν ἀποκαλύψεων σκανδάλων ἐναντίον πλήθους ἐπισκόπων σ' ὅλη τήν Ἑλληνική ἐπικράτεια πρωτεύουσα θέσῃ εἶχαν τά σκάνδαλα Μπεζενίτη. Ὅλα τά τηλεοπτικά κανάλια, ἀλληλοδιαδόχως, στίς εἰδήσεις ἀλλά καί στίς ἐπὶ μέρους ἐκπομπές μεγάλης τηλεθέας ἀναμετέδιδαν τίς κασέτες μέ τό ὁμοφυλοφιλικό περιεχόμενο καί πρωταγωνιστὴ τόν Παντελεήμονα. Ἐπέμεναν ἐπίσης περιγράφοντας τήν ἀμύθητη παρουσία του, διεκτραγωδώντας στή συνέχεια τήν ἐπιδρομή του στά παγκάρια τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ. Πλοῦτος, ἠθική ἔκλυση καί αὐταρχικότητα ἦταν τό τρίπτυχο ἱερωμένου πρὸς ἀποφυγή, πού προβαλλόταν καί προξενούσε λύπη στίς καρδιές τῶν πιστῶν.

Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Σέ λίγους μῆνες
ΝΕΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
www.attikisnikodimos.gr

Πλούσιο ἀρχεὶακό ὕλικό: 1) σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
καί 2) πνευματικῆς οἰκοδομῆς